

Mutsu Gelin - Mini Hikaye

Yazar: Asude

Tür: Romantik, dram

Not: Hikaye The Painted Veil ismli filmden uyarlanmıştır. Buna rağmen filmdeki olay örgünsünün birebir aynısı değildir.

"Bazen en uzun yolculuk iki insan arasındaki mesafedir."

1. Bölüm

“Aracınız bu tarafta efendim “dedi valedeki çocuk.

Aya uflaya puflaya kendisini delikanlının ardından sürükledi. Bu geceki gala tam bir rezalet olmuştu. Yeni filmine davet edilen üst düzey konukların hiçbiri gelmemişti ve film de resmen faciaydı.
Aya 20’lerin başında ünlenmiş genç ve yetenekli bir aktristi. Hızla yükselmiş ve yükselirken de vermesi gereken tüm tavizleri vermişti.

Erotik filmlerde oynamamış ama bu türe yakın filmler çekmiş, cesur sahnelerde oynamıştı. Yükselişiyle eğlence dünyasına çılgın bir hava getirmişti. Eğlenceli, cesur, kendine güveni olan bir kadındı ve bu özellikler kadınların çok da fazla yükselemediği ülkesinde Aya’ya büyük başarılar kazandırmıştı.

Teyzesinin zorlamasıyla 17 yaşında katıldığı seçmelerde önce küçük reklamlarda birkaç yıl içinde de başroller kapacak kadar zirveye hızla çıkmıştı. Güzeldi elbette hiçbir yerinden estetik olmasa da buna ihtiyacı olmadığının bilincinde bir kadındı. Anne babası dahası pek akrabası olmadığı için de kafası rahattı. Böyle tehlikeli bir alanda çalışırken onu sorgulayacak kimse yoktu etrafında. Sevgililer mi? Ah onlar Aya’nın eğlencesinin küçük bir parçasıydı sadece.

Kader 10 yıl boyunca yani 27’sine kadar onun lehinde işlemişti ancak durağanlaşan sinema sektörü ve eskisi gibi tutmayan filmler, internet downloadları, prodüktörlerin kaliteden ziyade sansasyona yönelmeleri ve Aya’nın da beceriksiz menajerlerin elinde savrulmasıyla genç kadının kariyeri kısa sürede ağır darbeler almıştı.

Gişede iş yapmayan filmler, durağan sanat filmleriyle devam etmiş, oyunculuğunu göstermediği sadece ekrana baktığı yapımlarla iyice dibe batmıştı. Sağlam bir senaryo için senaristlere yalvarmaya bile hazırdı. Yeter ki eski ışığını kazansaydı. Ancak bu sahte dünyanın nankör yüzü genç kızı hiç ummadığı anda sarmış ve tamamen çaresiz bırakmıştı.

Şimdi tüm parasını tüketmiş borca batmış zavallı ve yapayalnız sönük bir yıldızdı. Kendi filmine bile tahammül edemeyerek galasını terk etmiş acınası bir yıldız.

Bu düşünceler içinde Sigarasını bulma amacıyla çantasını karıştı Aya. Aracını beklerken zorlukla çıkardığı paketi öfkeden titreyen elleriyle açabildiğinde paketin içindeki çakmağı görünce alayla sırıttı. Bir kez daha o çantayı karıştıracak gücü yoktu. Sigarasını yaktıktan sonra Çakmağı avucunda sıkıştırıp bekledi.

Aracı gelmek bilmeyince küfürler savurup yüksek topuklarını sürüyerek kendini buz gibi havada sokaklara vurdu. Tokyo caddeleri onun içindeki karanlığın aksine ışıl ışıldı. Bir zamanlar bu parlak ışıkların en tepesinde onun adı vardı: Aya Tatsuji. Şimdi sokakta başıboş yürürken bile insanlar ondan bir imza almak için durmuyorlardı. Sadece birkaçı dönüp ona

bakıyor, ilgisizce süzüyor ve günlük hayatlarına dönüyordu.

Aya gözyaşlarını silip dumanı nefretle üfledi ve soğuk havanın kendisini çekip götürmesini istedi. Buradan uzağa nereye olursa olsun? Bu yalan dünyanın çok uzağına gitmek isterdi. Artık yıldızı sönmüş 30'a yaklaşmış, bu genç yaşta dibe batmayı başarmış zavallı bir aktristi. Gidebileceği bir ailesi, gerçek bir dostu yoktu. Ona akıl hocalığı yapacak bir yakını yoktu. Yeniden eskiye döndürüp parlak bir yıldız yapacak yapımcılar yoktu. Tamamen yalnızdı.

10 yılın tüm acı tatlı anılarını hatırlayıp sigarasının son nefesinde hepsini unutmak ister gibi üfledi dumanı. İzmariti ayakları altına alıp bugüne kadar tanıştığı tüm insanları ezermiş gibi nefretle ezdi. En son darbeyi de kendini ezmekte kullandı. Aldığı tüm yanlış kararlar, hayatına giren berbat insanlar için ezdi izmariti ve geride kalan leşine bakmak için başını eğdi.

Bu sırada dünyası bir topaç gibi dönmeye, gözleri kalbi gibi kararmaya başladı. Galadan önce içtiği içkiler boş midesini doldurmuş, üzerine çektiği sigaralar bünyesini çökertmişti. Başı hızla dönerken Elini dayayacak bir şey bile bulamadan yere yığıldı genç kadın.

Yanından birkaç kişi geçip gitti ama kimse ona aldırmadı bile. Son kez kapatacakken gözlerini bir siluet gördü başında. Genç bir adam onun nabzına baktı ve Aya bilincini kaybetmeden onu kollarına alıp taşıdı.

Genç kadın gözlerini açınca yüksek bir tavan gördü. Buranın hastane olduğunu anlaması da uzun sürmedi. Doğrulmak için harekete geçtiğinde başında biri belirdi.

"Bayan Tatsuji kendiniz nasıl hissediyorsunuz?" dedi genç doktor.

Aya ona bakarken bayıldığı sırada son gördüğü kişi olduğunu anladı. Demek doktordu. Şansı ilk kez bu kadar yaver gitmiş ve bayıldığı an bir doktora denk gelmişti. Gerçi genç kadın buna şans diyemezdi. Çünkü tek istediği ölmekti.

"İ-iyim teşekkürler" dedi kadın ve doğruldu.

Doktoru uzanıp kadına yardım ve kendini tanıttı.
"Ben Doktor Ryu Minoru, bu hastanede doktor değilim ama sizi baygın görünce en yakın hastaneye getirdim." Dedi genç adam. Ciddi bir yüzü vardı ancak bu ciddiyete rağmen konuşkan biri olduğu belliydi.

"Eee neyiniz olduğunu sormayacak mısınız?" dedi Ryu ve Aya'nın hayattan bezgin yüzüne soğuk bir ifadeyle baktı. Genç kadının bu kadar umarsız olması canını sıkmıştı. En azından bir teşekkürü hak etmişti.

Kadın ise omuz silkti. Neyi olduğu umurunda değildi. Var olan her neyse onun aleyhineydi nasılsa.

"Ben eve gitmek istiyorum" dedi Aya ve yataktan kalktı.

Çantası başucunda duruyordu ancak birden hatırladığı gerçekle çantasına dokunamadı bile. Ne parası vardı ne kredi kartı. Arabasında benzin vardı evet ama arabası yoktu ki. Dün gece

aracını almadan çıkarken ne düşündüğünü hatırladı. Muhtemelen yine kötü bir ruh hali içindeydi. Uzun zamandır olduğu gibi. Evet aklına eve nasıl gideceği bile gelmeden kendini o rezil galadan dışarıya sürümüş ve sonrasında bayılmıştı.

Arayacak bir menajeri bile yokken nasıl gidecekti o lanet olası evine, yalnızlığın bataklığına…

Genç doktorun yüzüne bakmadan "Beni evime bırakır mısınız?" dedi.

Adam şaşırdı bu teklife ancak itiraz etmedi. Kadının parası olmadığı aklına bile gelmiyordu. Bu kadar pahalı şeyler giyen bir kadının parası olmama ihtimali elbette aklına gelmemişti onun. Kendisini eve bırakmasını gücünün kalmadığına yordu ve kadının kolundan tutup arabasına götürdü.

Aya hiç kimseden korkmazdı. Onun içinde yaşadığı hayat binlerce yabancıyla doluydu ve bazen adını bile bilmediği kişilerle kırk yıllık dostlarmış gibi muhabbete girebiliyordu. Tüm camiası için geçerli bir durumdu bu. Birbirlerini doğru düzgün bile tanımayan ve durmadan sahte gülücükler, sahte dostluklar dağıtan insanlar… Hayatı bunun üzerine kuruluyken yardımsever bir doktordan korkmayacaktı elbette.

Doktorun aracında başını cama dayayıp giderken Ryu da Aya'yı düşünüyordu. Solmuş yüzüne rağmen genç kadında kendisini çeken bir şeyler vardı. Yüzü güzeldi elbette, canlanıp kendine geldiğinde muhtemelen nefes kesici olurdu.

Ancak onun dışında bu melankolik tavrı doktorun bünyesini alt üst etmişti. Onun hikayesini merak etti. Açıkçası doktor genç kadının ünlü bir aktris olduğunu bile bilmiyordu. Sadece görünüşünde zengin ve tanınan biri olduğunu anlamıştı ancak film yıldızı aklına bile gelmemişti. Ryu için bu dünya kendisine son derece uzaktı.

Ona hikayesini Sormayacaktı ama kadının kalbine dokunmak ve mümkünse oraya girmek istiyordu nedense. Kadının hüzünlü ve bitik gözlerinin neşeyle parlamasını, onun sevinmesini istiyordu. Ancak Aya'nın soğukluğunu görünce kendi cesaretinin sönük kalacağını biliyordu.

Yarım saatlik yolculuğun ardından genç kadını tarif ettiği şekilde evine getirdi. Zengin bir semtteydi evi ve bu da Aya'nın çok zengin olduğunu doğruluyordu. Ryu'nun bilmediğiyse bu evin sadece kira olduğu ve genç kadının yakında ödemeleri yapmazsa kapı dışarı edileceğiydi.

Aya kapıyı açıp içeri geçti ve nihayet Ryu'ya sevecen bir şekilde gülümsedi.

"Teşekkür ederim" dedi genç kadın ve uzanıp adamın elini sıktı.
"Bir şey değil, ne zaman ihtiyacınız olursa arayın" dedi doktor ve ona kartını verdi. Ardından iyi geceler diledi.

Gitmeden de bu genç yaşta bu kadar hissiz olan kadına son kez baktı ve kalbi heyecanla çarparken aracına yöneldi. Kendi evine gelip de ceketini çıkarırken yere düşen bir şeyle keyifle gülümsedi. Bu genç kadını yeniden görmek için yeterli bir sebep olmasa da bunu kullanacaktı. Cebinden düşen Aya'nın dün bayılırken elinde sıkıca tuttuğu çakmağıydı.

Günler ve haftalar geçti. Ryu hergün Aya'yı görüyor onu neşelendirmek, gülümsetmek için kendi sınırlarını aşarak genç kadının kalbine ulaşmayı umuyordu. Aşık olmuştu doktor ve

Aya'nın hüznünü günden güne silme hevesiyle dolup taşıyordu. Beraber genç kadının filmlerini izlerken ona ne kadar muhteşem bir oyuncu olduğunu fısıldıyordu.

Aya da kendini adama bırakmış ve onun tatlı hikayeleriyle bir nebze olsun mutluluğu yakalamıştı. Yine de kendini hala soyutlayamadığı sanat dünyasını içten içe özlüyor, bir teklif gelmesi halinde yenide kamera önüne geçeceği anı düşlüyordu. Oradan daha fazla uzak kalamazdı. Oyunculuk ona göre bir virüstü ve bu hastalığa yakalandığına göre tek çaresi de yeniden setlere dönmekti.

Ancak bu olmadı. Genç kadın 2 ay boyunca teklifleri bekledi, kendi de görüştü birkaç yapımcıyla ama artık kimse onunla çalışmak istemiyordu. Aslında genç kadın çoktan unutulmuş ve yerine yeni yetme ve güzellikte kendisini geride bırakacak yeni oyuncular bulunmuştu. Seyirciler de genç kadını aramıyordu. Sokakta bile artık dönüp bakmıyorlardı. Aya gecelerini ağlayarak bazı günlerini de tek arkadaşı Ryu'yla geçirerek zamanını tüketiyordu.

Onu bu berbat anlarından kurtarıp, depresyonun kıyısından çekip alan doktora minnet duyuyor, genç adamı kırmamak için çaba gösteriyordu. Aklı tamamen film dünyasında olduğundan genç adamı çoğu zaman yakın bir arkadaştan öte göremiyordu.

Ancak bilmediği Ryu'nun ona körkütük aşık olduğuydu. Genç doktor onu gördüğü ve bayıldığında kucağına alıp hastaneye götürdüğü ilk andan beri seviyordu. Kadının gözlerindeki hüzne aşık olmuştu. Tek dileği de genç kadını mutlu etmekti. Ancak günler geçip de sevgisi derinleştikçe Aya'nın da kendisine aşık olmasını umuyordu. Bunu istemek için erkendi ama genç kadının da keyifle gülümsediğini görebiliyordu yanındayken.

Dışarıda buluşup hastane maceralarını anlatırken Aya onu zevkle dinliyor, ilgilendiğini gösteren sorular soruyordu. Genç adam ona uzun uzun hastalarını anlatırken Aya'dan da bir şeyler duymayı bekliyordu ancak genç kadın kendi dünyasına girmeyerek doktoru da o dünyadan uzak tutuyordu.

Ryu'nun bekleyişleri genç adamı iyice mutsuz edince kararını Aya'ya açmayı denedi.

"Aya seni uzun zamandır tanımasam bile doğru kişi olduğunu biliyorum" dedi genç doktor ve kızın ellerini avuçlarına aldı.

Heyecandan ölecek gibiyken Aya vurdumduymaz bir şekilde onu dinliyordu. Ancak ellerini geri çekmedi. Bu Ryu'ya gereken cesareti verdi ve sözlerine devam etti:

"Aya ben sana aşık oldum. Evet doğru duydun." Dedi doktor ve kadının şaşırmış görünen yüzüne gülümsedi. Şimdiye kadar çoktan çaktırmış olmalıydı aslında. Yine de onun şaşkınlığının tadını çıkarmak istedi.

"Benimle evlenir misin?" dedi genç adam ve cebinden tektaş yüzüğü çıkarıp kıza uzattı.

Aya şimdi gerçekten şaşırmıştı. Kendisiyle evlenmek isteyen biri vardı. İşte bu gerçekten ilginçti. Geride kalan dünyasında pek çok skandal yaşamıştı ancak doktorun bunu bilmediği belliydi. Ve adama bakarken onun kendisini sevdiğini anladı.

Ne cevap verebilirdi ki elbette kabul etti. Evlilik için yeteri derecede sevmediği bir adamla evlenecekti bunu kabulleniyordu. Başka ne yapabilirdi. Bildiği tek şey olan oyunculuk kariyeri bitmiş, en dibe batmış, borç içinde kalmış zavallı biriydi. Kendisine evlenme teklifi yaptığı için Ryu'ya teşekkür bile etmeliydi. Çaresizdi ve bu büyük çaresizlik içinde genç adama sığınması gerektiğini biliyordu. Kim bilir belki o da günün birinde aşık olurdu kocasına.

Sade bir düğünle evlendiler. Ryu'nun İngiltere'de olan ailesi düğüne gelemedi. Çünkü her şey çok hızlı olmuştu. Eğer bu kadar hızlı olmasaydı doktor müstakbel karısının evinden kovulduğuna bile şahit olabilirdi çünkü Aya'nın kirayı ödeyecek durumu yoktu ve evlenmeden önce ev sahibinin tehditleri son raddeye ulaşmıştı.
Neticede kazasız belasız bir evlilik yapılmıştı. Tabi bir de aşksız.

Aşk Aya'ya çok uzak geliyordu. Kocasının kendine aşık olduğunu görüyordu ancak ona bunun karşılığını verecek kadar yoğun hisleri yoktu. Suçluluk duysa da asla ona karşı gelmemeye ve sevecen bir kadın olmaya özen gösterdi.

Kocasına ruhunu veremese de bedeninin her zerresini onun kullanıma açmıştı. Ryu Karısına dokunurken bile ürperiyordu ancak aynı hazzı Aya'nın almadığını da görebiliyordu. Aya sadece en iyi bildiği şeyi yapıyordu: Rol yapmak. Yatakta ve günlük hayatta kocasına yaptığı her şey bir kurmacanın sahnelenmesiydi. Aya'nın yaptığı rol; mutlu olmaktı.
Ancak en kötü yaptığı rol de buydu.

Genç kadın sakin, düzenli ve kesinlikle sıkıcı hayatında onu uçurumdan çekip alan kocasına karşı iyi bir ev kadını rolünü mükemmel bir şekilde icra ediyordu. Ancak kocası da sergilenen bu tiyatrodan elbette haberdardı ve tek istediği onu gerçeğe çevirmekti.

2. Bölüm

Evlilikleri sıkıcı olmaktan bile beterdi. Ryu'nun sevgisi Aya'yı mutlu etmeye yetmiyor, Tokyo'nun ortasında zengin sayılabilecek bir hayat bile onun ilgisini çekmiyordu. Genç adam karakterinden ödünler vererek karısının ilgisini çekmeyi umuyordu. Çekiyordu da.

Aya ona karşı son derece ilgiliydi ancak bu ilgisinin yapay bir sıcaklıktan ileri geldiği o kadar belliydi ki. Ryu'nun istediği Aya'nın kalpten gelen bir ilgiyle onu sevmesiydi. Arkadaşı olarak değil. Sadece sabrediyordu genç adam, onun kalbine girecek zamanı bulmak için sabredip Aya'yı bekliyordu.

Yatak odaları da Aya'nın katlanmak zorunda olduğu hayatın sıkıcı bir parçasıydı. Genç adam cinsellikte bile Aya'nın bezgin halini görüp ona nadiren el sürmeye başlamıştı.

Aya'nın yalnızlığını gidermek için onu birkaç kez kendiyle işe götürmeyi teklif etmişti Ryu ama bu teklif genç kadının ilgisini biraz olsun bile çekmemişti. Onun özlediği hayat sıkıcı hastane koridorlarında değil ışıl ışıl partilerde, galalarda, lüks otellerdeydi. Ryu'nun bu

çabalarını değil kabul etmek anlamak bile Aya'ya zor geliyordu.

Yine de bir gün kocasına katıldı. Geniş bir gülümseme ve bir hastaneye göre çok abartı kaçan bir elbiseyle kocasının ardından yürüdü.
Tüm bakışlar eski yıldıza kayınca Aya tatlı tatlı gülümsedi.

Doktor da insanların kendisine ne kadar şanslı bir erkek diye baktıklarını düşünmüştü. Ancak hastalar ve hemşireler Aya'ya tiksintiyle bakıyordu. Genç kadının ayda bir sevgili değiştiren, skandallara imza atan, sarhoş olup gazetecilere saldıran o halini konuşuyorlardı daha çok.

Aya bunu anlamış ve ilk anda geldiğine pişman olmuştu. Pişmanlığıysa bir süre sonra daha artacaktı. Ryu onu hastanedeki doktorlarla tanıştırdı. Aya'nın kendi arkadaş çevresini görmesini, onlarla sıcak ilişkiler kurmasını istiyordu. Bayan doktorlar kesinlikle Aya'nın normal hayatta arkadaş olabileceği tipte insanlar değillerdi.

Erkek olanlarından bazıları ise gözlerini genç kadının omuzlarında, göğüslerinde gezdirmişler, diğerleri de sadece Ryu'yla hastalar hakkında sohbete dalmışlardı.

Genç kadın sıkıntıdan patlamanın kaçıncı aşamasını denediğini düşünürken kendisine sorulan bir soruyla dalgınlığından kurtuldu.

"Bayan Minoru sizin "Ateşler Altında" isimli filminizi izlemiştim. Gerçekten çok iyi oynamışsınız. Gerçek gibiydi" dedi genç bayan doktorlardan biri.

Bu film Aya'nın cesur sahnelerini içeren ve savaşta sevdiği adamı görmek için cepheye giden bir kadının dramını anlatıyordu.

"Evet savaş gerçekti ve ben de ona uygun oynadım" dedi Aya.

Kadının sevişme sahnelerini kastettiğini biliyordu. Ryu'yla bu filmi izlememişlerdi ancak kocasının tüm külliyatından haberdar olduğunu biliyordu.

Geçmişi için onu suçlamayacağını söylemişti daha önceden. Bu yüzden rahattı Aya. Ancak Ryu değildi. Karısının geçmişini asla yüzüne vurmasa da rahatsızlık duyduğu konular elbette vardı. Şimdi herkesin içinde dillendirilmesi hoşuna gitmemişti.

Başka bir konu açmak için lafa daldı:
"Hayatım biliyor musun hastanemiz geçen yıl en iyi hizmet veren hastane ödülünü aldı" dedi Ryu ve karısına gülümsedi.
Aya ilgili bir şekilde
"Tebrik ederim" dedi.

Ardından aklına kendi ödülleri geldi. Elbette ödüller almıştı ve elbette gözü en yüksekte Oscar'daydı. Ancak bu da tatlı bir hayal olarak geçmişteki tozlu raflara gönderildi. Genç kadın hüzünle ödül gecelerini hatırladı ve içindeki öfkeyle kalakaldı. Öfkesi kendisineydi.

Böyle bir hayat yaşadığı içindi. Başarısızlıklarının tek nedeni kendi seçimleriydi. Kocasına yönelik seçimi de başarısızlıktı elbette. Yoksa şimdi bu kasvetli insanlar arasında oturuyor olmazdı. Ama başka çaresi var mıydı?

"Yok" dedi kendi kendine ve Ryu ona dönüp sıcak bir sesle "Efendim?" diye sordu.

Aya başını salladı. "Yok, yok bir şey" dedi.
Hastane ziyareti Ryu'nun birkaç hastayla ilgilenmesiyle sona erdi.

Dönüşte şık bir restoranda yemek yediler. Aya kendisinin artık insanların dikkatini bile çekmediğini gördü. Kimse dönüp de eski yıldıza bakmıyor onun güzelliğinden, yeteneğinden bahsetmiyordu.

Ona tek ilgisini veren kocasıydı ve Aya'nın bununla yetinmesi çok zordu.

Yetinmedi de. Ertesi gün telefonu çalmıştı genç kadının. Arayan 5 yıl önce çalıştığı Tato Entertainment'in sahibi Sebumi Tato'ydu.

Heyecanlı bir sesle konuştu adam:
"Aya chan güzelim benim. Nasılsın?" dedi ve güçlü bir kahkaha attı.

"İ-iyim Bay Sebumi" dedi Aya.

Heyecandan kalbi duracak gibi hissediyordu. Bu adam bir projesi yoksa asla kendisini aramazdı ve Onun projeleri her zaman tutardı. En azından 5 yıl önce böyleydi.

"Evlendiğini duydum. Tebrik ederim. Doğrusu senin evlendiğini söylediklerinde küçük bir şok geçirdim. Salonların çılgın kadını Aya Tatsuji ve bir koca" deyip kahkahalarını devam ettirdi.

Genç kadının evlenmesi sadece ona değil tüm camiaya sürpriz olmuş ve birkaç gün Aya'nın dedikodusu dönmüştü. Ardından herkes onu hafızasının çöplüğüne atmış ve genç kadın sahte dostlarının dimağlarından da silinmişti.

"Evet evlendim ve iyi bir evlilik yaptım." Dedi Aya. Kendi yalanına güldü ardından.

"Eğer yeterince iyi olmadığını düşünürsen sana bir teklifim var" dedi adam.

Aya heyecanla atıldı: "Nedir?" diye sordu.

“Ah Aya yoksa kocan sana iyi davranmıyor mu tatlım? Bu ne merak?” diye cevap verdi Tato. Aya şimdi açıklamaya girişecek değildi.

“Sinema benim ilk aşkım Tato, lütfen teklifi anlatır mısın?” diye konuştu Aya. Sinirlenmişti ancak bunu sesine yansıtmadı. Ayağına gelen bu fırsatı aptal laf sokmalarla geri tepemezdi.

“5 milyon bütçeli devasa bir proje ve başrol için seni düşünüyoruz.” Dedi Tato.

Aya heyecandan titremeye başladı. Geleceğin ışıltısı gözünü alıyordu şimdiden. Koltuğa gömüldü ve fazla istekli olmamaya çalıştı. Ne de olsa o tepede bir yıldızdı ve hemen atlamış olmak istemiyordu.

“Senaryo nedir? Kim yazıyor? Yönetmen kim? Diğer castta kimler var?” diye sordu. Profesyonel biri böyle sorular sorardı. Aya’nın az önce yapmaya çalıştığı gibi hiç sorgulamadan kabul etmezdi.

Adam birkaç isim saydı. Bunların hiçbirini tanımıyordu Aya. Ancak bu kadar yüksek bütçeli bir film gişede asla kötü olmazdı. Adamları tanımaya ne gerek vardı. Tek ünlü kendisi olsa bile teklifi kabul edecekti. Üstelik senaryo da ilginçti.

Aynı evde yaşayan genç bir kadın ile annesinin dram dolu aşk hayatlarına değinilecekti. Aya daha önce böyle bir film çekmemişti ve onunla görüşmeyi kabul etti.

Kocasından habersiz olarak ertesi gün Tato’yla görüşmeye gitti. Adam onu lüks bir restoranda karşıladı ve hayranlıkla kadını süzdü.

Gördüklerinden memnundu. Aya hala çok genç ve güzel bir kadındı. Tam da filmine uygun!

Genç kadın selamlaştıktan sonra senaryoyu istedi ancak senaryo henüz hazır olmadığından Tato ona sadece sinopsisi* verdi. Aya memnun bir ifadeyle okudu ve kabul ettiğini belirtti.

Sözleşme ve diğer ayrıntılar için bir hafta sonrasına randevulaştılar. Aya eve giderken nihayet hayatının istediği şekilde gideceğine, sinema ırmağının kurumasına çözüm bulup onu büyük bir okyanusa akıtacağını anladı.
Ve bu başlangıç başka şeylerin bitişine sebep olacaktı: Evliliği gibi.

Genç kadın bir hafta boyunca kocasına olabildiği ve yapabildiği rolün on misli iyisini sergiledi. Onunla tutkuyla sevişti, sohbetlerine katıldı, güzel yemekler hazırladı. Gidişini böyle kutladı. Hem gitmeden ona birkaç iyilik yapmayı ve teşekkür etmeyi umuyordu böylece.

Artık eski Aya hayatına kaldığı yerden devam edecek, Ryu'yla evliliklerinde bastığı o pause tuşunu play'e çevirecek ve o muhteşem dünyaya görkemli bir şekilde dönecekti.

Ryu da Aya'nın bu ani değişikliği karşısında şaşkındı. Karısı artık onu sevmeyi öğrenmiş olabilir miydi? Ah bunu ne kadar çok arzuluyordu. Yine de onun bu kadar ilgili davranmasına her ne sebep olduysa minnettardı bu sebebe. Karısını bir hafta boyunca daha da çok sevdi ve karşılıklı sevgi ve saygının olduğu bir evliliğin çok yakın olduğunu anladı genç adam. Ancak yanılıyordu!

Nihayet büyük gün gelince Aya onu terk edip giderken kocasına sadece acınası bir not bıraktı.

"Yeni bir film işi aldım. Büyük ve görkemli bir şey…

Parlak hayatıma yeniden dönüyorum. Tüm bu kasvetten ve sıkıcı hayattan kaçmazsam delireceğim.

Her şey için teşekkürler, beni unut.

Aya…"

Karısının notu Ryu'nun ellerinden kayarken gözüne öfke yaşları birikti. Masanın üzerine bırakılmış hayır resmen atılmış o nota bakarken içinden yükselen binlerce duyguyla sertçe masaya bir yumruk geçirdi.

Hayatının her anını feda etmek için uğraştığı kadın onu terk etmişti. Üstelik karşısına çıkmayıp kaçtığını gösteren küçük bir kağıda yazacak kadar aşağılık biriydi karısı. Onun son günlerini lütfeder gibi sıcak davrandığını fark edince koltuğa çöktü, başını elleri arasına aldı ve tüm nefretiyle dolup taşarken kendine en çok kızdı. Birine bu kadar çabuk güvendiği, onu sorgusuzca hayatına aldığı için kızgındı.

6 Ay boyunca kendisine katlanan bir kadını ne umutlarla beklemişti. Şimdi ise o kadın ucuz bir not bırakıp defolup gitmişti hayatından. Ryu sinirle kasıldı ve boşanmak için ertesi günü beklemeden mahkemeye sürüdü bedenini.

*****

"Aman Allah'ım Tato bana bunu nasıl yaparsın" diye sordu Aya gözlerindeki yaşı silip

yapımcısının kolunu çekiştirirken. Büyük umutlarla adımını attığı ilk filminin senaryosunu okuyunca dehşetle kalakalmıştı.

“Aya naz yapma güzelim bu film çoook tutacak” dedi Tato ve göbeğini sallandırarak güçlü bir kahkaha attı.

“Sen delirdin mi bu resmen soft porno. Allah belanı versin. Sana nasıl uydum ben” diye ağlamaya başladı Aya.

Senaryo bir anne ve kızın aşk hayatlarının dramından ziyade onların yatak odası maceraları üzerine kurulmuş ve her dakikası o tür sahnelerin olduğu bir filmdi.

Bu filmin ne sanatsal değeri vardı ne sansasyonel. Sadece büyük paralar getiren sektörde küçük bir nokta olarak yerini alacaktı. Yıldızı sönmüş eski bir aktris ise bu iğrenç sektördeki müşterilerin daha çok ilgisini çekecek basit bir ayrıntıydı.

Aya bir yandan ağlarken bir yandan sözleşme imzalamadığı için seviniyordu. Bu durumda nasıl sevindiğini sordu kendine. İyi kötü bir hayatı vardı ve şimdi elinde 3. Sınıf berbat bir senaryodan başka hiçbir şey yoktu.

Lanetler yağdırdı yapımcısına ve stüdyoyu terk edip çıktı gitti. Senaryoyu okumaya bile gerek görmeden atlamıştı teklife. Yeniden zirvede olacağı günlerin özlemini yaşarken ne olursa oynayacak ve muhteşem oyunculuğunu herkese kanıtlayıp yenide doğacaktı. Lanet bir porno film olduğu aklına bile gelmemişti.

Tokyo sokaklarında kışın kasvetli bir günündeydi. Aya gözyaşlarını birkaç saat önce mutlulukla gülen yüzüne akıttı ve hıçkırıklar arasında nereye gittiğini, gideceğini bilmeden sürüdü bedenini.

Sigarasına uzandı ve çakmağını bulamadı. Kocasıyla ilk tanıştığı gün çakmağını almıştı doktor ve günler sonra vermek için gelmiş ancak Aya çakmağı almamıştı. Şimdi aklına çakmağı gelince dalga geçer gibi gülümsedi. Lanet sorunları içinde dert ettiği şey şimdi kocasında olan çakmağıydı yani öyle mi? Nefret etti hayatına ve durmadan yaptığı hatalar için küfürler savurdu.

Birinden ateş alıp sigarasını yakarken en iyisinin ölüm olup olmadığını düşündü. Buna cesareti yoktu. Tek gidebileceği yer bir binanın tepesi değil kocasının yanıydı.

Ondan özür dilerse belki affederdi. Tabi ya o Aya’yı çok seviyordu. Basit bir not, onu

affetmesini engellemezdi değil mi?

Akşam karanlığında Ryu'nun kapısını çaldı genç kadın. Gidecek başka yeri yoktu. Şimdi en dibin bile dibindeyken çaresizlik içinde kocasına sığındı yeniden. Ryu karısını görünce yüzünde birkaç kas seyirdi ve onu kovmamak için kendiyle büyük bir savaş verdi.

"Beni affet" dedi sadece Aya ve kendini içeriye sürüdü.

Ryu o an bir karara varmıştı. Güzel karısını içeriye aldı ancak artık eskisi gibi olmayacaktı hiçbir şey.

Bir hafta sonra Okyanusun ortasındaki Tori Shima Adasında göreve başlayacaktı Ryu. Tokyo ve ışıltısı artık Aya'nın yanında olamayacak genç kadını o arzuladığı dünyadan uzağa çok uzağa götürecekti. Aya boyun eğdi kocasına ve valizini hazırlayıp onun ardından sürüklendi.

Başka ne yapabilirdi ki?Japonya gibi tutucu bir ülkede kocasını terk eden bir kadın olarak normal bir hayat süremezdi. Üstelik o suçluydu.

Genç kadın boyun eğmekten başka çaresi olmadığını biliyordu. Onu terk edip gittiği halde kocası affetmişti onu. Belki hiç konuşmuyordu ama Aya ona minnettar olması gerektiğini biliyordu. İğrenç bir filmde oynamaktansa güvenebileceği bir adamın yanında olmak daha iyiydi.

Geldikleri ada küçük bir köy kadar ve sefalet içindeydi. Kalacakları ev ise asılar önce terk edilmiş gibi harap ve dökünüydü. Genç kadın birkaç temel eşyası olan evde tozdan boğulmak üzereyken kendini zorlukla dışarıya attı.

Ryu'ya burada kalamayacağını daha temiz ve güzel bir ev bulmasını söylemek için gözleriyle onu aradı.
Kocasının elinde çantasıyla gittiğini görünce de ardından kızgınlık bağırdı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

Ryu durdu ancak genç karısına dönmeden konuştu.

"İşe" dedi sadece soğuk bir sesle ve evin küçük avlusundan çıkıp gitti.

Genç kadın gözlerine biriken yaşlara zorlukla hakim oldu. Bu lanet olası cehenneme kocasının kendisini cezalandırmak için getirdiğini anladı.

Kaderine de lanetler yağdırdı ve pis evin içindeki bir ayağı eksik sandalyeye oturdu ve ağlamaya başladı.

3. Bölüm

Aya sandalyeye dayadı başını ve günahlarının bedeli için ağlamaya devam etti. Bu hayatı o seçmişti. Ondan önceki hayatı da o seçmişti ve seçimleri karanlık kuyulardan fazlasını vermemişti. Ryu'yu hatırladı genç kadın: fedakar kocasını.

Bir insanı kırmak için ne kadar sınır varsa hepsini zorlamıştı Aya. Şimdi o kırılan kalp bedelini böyle ödetiyordu. Aya göz yaşlarını sildi ve işe koyuldu.

Akşam Ryu geldiğinde evin silinip süpürüldüğünü görmüştü. Karısı köyden bir kadını yardımcı olarak almıştı ancak bilmediği şey kocasının yardımcıya para vermeyecek olmasıydı.

Köylü kadının eline birkaç yen verip onu yolladıktan sonra Aya'nın karşısına oturdu ve ona aldırmaz bakarken öfkeyle konuştu:
"Burası senin evin ve kendin çekip çevireceksin, yardımcıya verecek paramız yok" dedi genç adam ve ceketini koluna geçirip kendi odasına geçti.

"Ne demek paramız yok. Sen bir doktorsun ve maaşın var. Bu kadar parayı bile veremeyecek misin?" diye sordu adama Aya.

"Artık bir maaşım yok. Buraya gönüllü geldim" dedi Ryu ve kapısını karısının suratına çarpıp odasına girdi.

Aya elini kapıya dayayıp sessizce ağladı. Burası onun günahlarına karşı cezasını çekeceği bir hapishaneydi artık.

Günler boyu birbirleriyle hiç konuşmadılar. Ryu sabah erkenden çıkıyor, gece yarısı sarhoş bir halde eve geliyordu. Aya onunla konuşmak için çaba gösteriyor ancak kocası yüzüne bile bakmıyordu.

Genç kadın onunla ilk tanıştığı anları özlüyordu. Ryu ona durmadan bir şeyler anlatırken Aya dinlemiyor ve sadece filmleri düşünüyordu. Şimdi ise her şey ters köşe olmuş ve Ryu yoğun bir hayat yaşarken karısı evde sıkıntıdan patlıyor, köylülerle konuşacak bir şey bulamıyor ve kocasıyla neşeli birkaç sohbet için can atıyordu.

Ama Hayır! Ryu onunla konuşmak bir yana yüzüne bile bakmıyordu. Bakışları iki yabancı gibi buluşuyor, Ryu o bakışları kaçırıyor, Aya ona bir şeyler anlatmak için, bir kelime duymak için yanıp tutuşuyor, konuşacak konu bulamayınca odasına kapanıp kitaplara dalıyordu.

Genç adam yoğun geçen hastane mesaisinden sonra her seferinde odasına gömülüyor ve köy için yeni ilaçların, aletlerin listesini gözden geçiriyordu. Sefaletin kol gezdiği bu köyün hastanesinde o kadar eksik vardı ki genç adam çoğu zamanını bunlara fon bulmakla geçiriyordu.

Yine bir gün odasına kapanmışken karısı çaldı kapıyı ancak genç adam cevap vermedi. Tekrar çaldığında da bir süre sonra cevap beklemeden içeriye girmişti Aya. Elinde bir tepside yemek vardı ve kocasına getirmişti.

Ryu hasta raporlarına gömülmüş çalışıyordu. Kadına aldırmazca baktı ve "Ne Var?" diye sordu.

"Yemek yememişsindir" dedi kadın ardından ona tepsiyi uzattı. Yapabildiği birkaç yemekten birini yapmıştı ve kocasını memnun etmek istiyordu.

Onu belki affetmeyecekti ama en azından birkaç cümle kurmasını sağlamalıydı.

"İstemiyorum" dedi genç adam ve yeniden evraklara gömüldü.

"Ama ben düşündüm ki belki bana hastanede neler yaptığını anlatırsın" dedi Aya.

Der demez de Ryu'nun delici bakışlarını üstüne çekti. Genç adam ona tehditkar bir ifadeyle bakarken Aya birkaç cümle daha kurunca elindekileri sertçe masaya vurdu.

"Lanet olsun Aya, çıkmayacak mısın?" artık dedi ve karısının gözlerine öfkeyle baktı. Aya gözlerine dolan yaşları silmeden açıklamaya girişti ancak Ryu onu odada bırakıp banyoya yöneldi.
Aya da koşarak ona yetişti ve kolundan yakaladı.

"Lütfen, özür dilerim, Ne olur konuş benimle" dedi ardından gözlerini sildi.

"Artık dayanamıyorum beni görmezden gelmene" diye devam etti genç kadın.

Ryu kolunu sertçe çekip genç kadına iyice yaklaştı:
"Bu hayatı sen istedin. Lanet olsun seni tanıdığım güne" dedi genç adam ve banyoya girip Aya'yı yalnızlığıyla baş başa bıraktı. Aya kapıya dayanıp ağlarken içeriden onu duyuyordu Ryu.

Bütün gece ikisi de uyumadılar. Ryu karısını üzdüğünü biliyordu. Ancak kendisini o ucuz dünya için terk edip gittiğini unutamıyor hala onu sevse de bu kötü anları aklından çıkaramıyordu.

Onu kullanmış ve işi bittiğince basit bir kağıtla terk etmişti. Yeniden işi düşünce de tüm yüzsüzlüğüne rağmen geri gelmişti. Sinirle yatakta dolanıp durdu. Karısına uzun zamandır dokunmamış ve içinde onun hasretini duyarken günlerdir uyuyamamıştı.

Aya'nın da ondan aşağı kalır yanı yoktu. Genç kadın kocasına ulaşmak bir yana onun yakına bile varamıyordu. Kendisini bu cehennemde yapayalnız hissediyordu. Evet bunların kendi hatasını olduğunu çoktan kabul etmişti. O yalan dünya için yanı başındaki gerçeği görememiş zavallı bir kadındı. Ama onu anlamaya karar vermişti kadın ve hayatını paylaşmaya. Bu yüzden sonuna kadar gidecek ve onun eski günlere dönmesini sağlayacaktı.

Ertesi gün Ryu yine tek kelime etmeden çıktı. Aya ondan önce uyanmış ve kahvaltı

hazırlamıştı ancak kocası masayı görmezden gelip onu terk edip çıktı. Bugün farklı olacak dedi genç kadın ve hazırlanıp köye yöneldi.

Buraları gezmeyi, biraz hava almayı istemişti. Köydeki sefalete rağmen insanların mutlulukları onu etkilemişti. Hava Yağmur yüklü bulutlarla doluydu ancak buna rağmen tatlı bir ılıklık vardı.

Genç kadın hastanenin yerini sordu ve köylü kadın yanına kendi çocuğunu vererek bu şehirli kadını hastaneye yolladı. Daha doğrusu sağlık ocağına. O kadar küçük bir yerdi ki burası 4 odadan başka odası yoktu. Birinde hemşire diğerinde kocası vardı. Hastalar için de girişe birkaç sandalye konmuştu. Diğer oda da depo olarak kullanılıyordu.

"Ah Bayan Minoru hoş geldiniz." Dedi Hemşire.
Onun doktorun karısı olduğunu anlamıştı. Uzun zamandır onunla tanışmak istiyordu.

"Teşekkür ederim" dedi Aya kibarca. Anlaşılan hemşire kendisinin oyunculuk geçmişini bilmiyordu. Aya buna sevindi. Kimse bilmese ve herkes unutsa ne iyi olurdu. En başta da kocası.

"Doktor Bey'e sizinle tanışmak istediğimi söylemiştim birkaç defa ancak o sizin çok meşgul olduğunuzu söyledi." Dedi hemşire ve kadına sevecenlikle gülümsedi.

Aya da onu onayladı ve aslında can sıkıntısından patlarken yoğun bir meşguliyete ait birkaç cümle kurdu. Ryu'nun onu kimseyle tanıştırmamasını anlayışla karşıladı. Onun geçmişi buralarda pek de uygun değildi.

"Ah bayan Minoru kocasınız olmasaydı şimdiye hepimiz salgından ölürdük" dedi hemşire birden bire ve devam etti:

"Bay Ryu sayesinde herkes aşı oldu ve tüm köy sağlığına kavuştu. Buraya bir doktor getirmek için yıllarca uğraştık ama gelenler ya kaçtı, ya işi bıraktı, ya da bir şekilde gittiler. Ama Bay Ryu ilk geldiği günden beri hiç şikayet etmeden çalıştı. Onu bize Tanrı gönderdi. Ne kadar şanslı bir kadınsınız" dedi hemşire ve Aya da ona mahcubiyetle teşekkür etti.

Ryu sadece kendisini değil yardıma muhtaç herkesi kurtaran bir adamdı. Buraya kendisini cezalandırmak için getirmişse de insanlara salt iyiliği dokunmuştu. Aya memnun bir gülümseyişle kaldı. Kendisinin gurur duyulacak bir şeyi vardı artık: Kocası

Ardından hemşire onu muayene odasına yani kocasının yanına götürdü.

Ryu tamamen konsantre bir şekilde bir çocuğu muayene ediyordu. Kimbilir kaç dakika sonra genç kadını fark ettiğinde şaşkınlıkla bakakaldı. Aya ona gülümserken kocasını hiç tanımadığını, tanımak için de çaba göstermediğini anladı. Kendi aptal dünyasının sahte ışıltısında yanı başındaki gerçek altın madenini göremeyecek kadar kör ve kibirli biriydi.

"Burada ne arıyorsun" diye sordu Ryu.

Gergindi sesi. Aya ona gülümsedi ve çocuğun annesi gelip çocuğunu alana kadar bekledi. Kocası onlara ilacı verirken uzun uzadıya nasıl kullanması gerektiğini anlatırken o da gözlerini kırpmadan adamı seyrediyordu. Onlar çıkınca da etrafı ilgiyle izledi.

“Rol yapmana gerek yok çıktılar.” Dedi Ryu ve yeniden işe döndü. Aya ona döndü ve şaşkınlıkla bakarken “Efendim” diye sordu.

“İnsanlarla ilgiliymiş gibi davranmayı bırak. Oyunculuğunu icra etmek için yanlış yerdesin” diye devam etti Ryu ve güzel karısına alayla baktı.

Aya kederle içinden yükselen ağlama istediğini bastırdı ve yine de kocasına gülümseyerek : “Burada insanlar sana çok değer veriyor. Onlara çok yardım etmişsin. Ben seninle gurur duy…” demişti ki Ryu “Kes” diye bağırdı.

“Sen benimle gurur duyasın diye yapmıyorum Aya. Daha önce de yaptığım şeyler.. Bu benim mesleğim. Bazıları gibi kendi egom için insanları görmezden gelmiyorum.” Dedi Ryu ve karısına tiksintiyle baktı.

Aya içinden dolup taşan hüznü kendine sakladı ve ona bir kez bakmadan koşarak odadan çıktı. Bu sırada çoktan başlamış yağmurlu havada birkaç güçlü şimşek sesi geldi.

Aya çıkar çıkmaz Ryu başını ovuşturdu ve birkaç küfür savurup hızla dışarıya çıktı. Şiddetli bir yağmur başlamıştı ve Aya’yı göremiyordu.

Endişeyle tekrar içeriye girip hemşireye karısının nerede olduğunu sordu. Hemşire işaret parmağını havaya kaldırdı ve bir noktayı gösterdi. Ryu oraya bakınca Aya’nın lavaboda olduğunu görüp sert bir bakış attı. Aya’nın kusmaya çalışırken çıkardığı sesi duymazdan gelip odasına girdi Ryu ve yalnız kaldığında derin bir nefes verdi.

Aya kusmaya çalışırken bir yandan da gözyaşlarını siliyordu. Keşke kaçabilse ve bir köşede ölseydi. O zaman ardına düşerdi kocası muhtemelen. Dışarıya çıkarken hemşire kendisine gülümsedi ve onu kapıya kadar yolladı.

Aya giderken de hemşire seslendi: “Doktor bugünlerde çok yoğun, ondandır siniri” dedi genç kadını teselli etmeye çalışarak. Aya zoraki gülümsedi ve başını salladı. Sinirin, nefretinin, kızgınlığının tek bir sebebi vardı ve adı da Aya’ydı.

Genç kadın eve geçti ve yeni bir karara vardı. Kocasını anlamayı bırakacaktı. Artık onu sevmeye çalışacaktı. Ve bunun çoktan gerçekleştiğini biliyordu. Ona bugüne kadar doğru düzgün bakmamış bir kadındı ama kendisi dışında herkes ona hayrandı. Hayır Aya da artık ona hayrandı. Yaşadığı dünyadaki bencil, kadın avcısı, para düşkünü erkekler gibi değildi Ryu. Sevecendi. Aya bunu görmüştü. Aşıktı Aya bunu hissetmişti. Duyarlıydı. Aya’nın geçmişini hiç sorgulamadı. Yardımsever ve cömertti.

Kararlılıkla masayı hazırladı. Bugün onu beraber yemek yemeye ikna edecekti. Birkaç saat sonra Ryu geldi, odasına geçti ve Aya da hemen peşinden koştu.

“Bu akşam baş başa yemek yiyelim” dedi kadın güler yüzle. Ryu ona şüpheli gözlerle bakarken “Aç değilim” dedi.

Aya koştu ve kocasının koluna yapıştı. “Lütfeeeen” diye inledi. Bu hareketi karşısında Ryu ona kaşlarını çattı ve genç kadını itip “İstemiyorum” diye bağırdı ardından tehdit eder gibi

“Bana dokunma” dedi.

Aya sadece gülümsedi ve ellerini havaya kaldırarak:
“Eğer masaya oturmazsam ellerimi her tarafına sürerim” dedi. Elleri ölümcül bir hastalık taşıyormuş gibi ona yaklaştırdı ve Ryu neredeyse gülmek üzereyken “Sen başla” dedi.

Aya zaferini kutladı. Nihayet onun kalın duvarlarından birini yıkmıştı. Ancak Ryu’nun gelmesi 15 dakikayı aşıp Aya da salatasını didiklemekten sıkılınca tekrar adamın odasına geçti ve masa başında çalıştığını görüp küçük bir çocuğu yaramazlık yaparken yakalayan annesi gibi ellerini beline dayadı ve kaşlarını yapmacık bir kızgınlıkla çattı.

Ryu ona şaşkınlıkla baktı. Gerçekten beraber yemek yemeyi istiyor gibiydi karısı. “Tamam tamam” dedi karısının ardından ve içeriye geçti.
Masa muazzam şekilde donatılmıştı.

Genç adam şaşırmıştı. Masaya otururken Aya da keyifle gülümsedi ve açlıktan ölüyormuş gibi yemeğe daldı. Ryu ilkkez karısını bu kadar iştahla yediğini görüyordu. Doğrusu onun bu sefer ne peşinde koştuğunu düşünüp suratını astı.
Aya kendi yiyince hızla kalktı ve odasına gidip bir kitapla geri döndü.

“Bunu senin kitapların arasında buldum ve bütün gün okudum. Çok çok güzel” dedi Aya. Ryu ona cevap vermeden baktı.

“İzninle birkaç sayfa okumak istiyorum” dedi kadın. Ryu sadece omuz silkti.

Aya ayraçla böldüğü sayfaya açtı ve kocasına derin bir sevecenlikle bakıp orayı okumaya başladı:

“O bizi daraltan, gücendiren, küstüren hayatın içinde ne sahneler, ne cümleler, ne duygular kıpırdar; değerini kavrayamadığımız nice anı, bize bir şans daha verecek olan geleceğin içinde saklı nice ihtimal bir kez daha onlara bakmamız için bizi bekler.

Hayatın bizim değerimizi bilmediğinden yakınırken aslında hayatın değerini bilmeyenin biz olduğumuzu anlamamız her zaman mümkündür.
....

Hayat bakın!
Belki de kıymetini bilmediğimiz bir hazine saklı bir köşesinde.
Belki de size verilenin ne olduğunu, size verildiğinde anlamadınız.

....
Her şeyi isteyen bir kibirle hayata yaklaşıp bize verilenleri şımarıkça reddettiğimizde evet elimizde kalan gurur ve aptallıktır. Hayatı solduran, bizi kederlendiren hep aynı şey; kendi aç gözlü şımarıklığımız.

....

Hayatın yüzüne bak! Hayatın yüzü yaşadığın anda saklı. Hayatın yüzü geçmişteki o kıymeti bilinmeyen anda saklı. Hayatın yüzü gelecekteki sırda saklı.

....

İki kişinin içine birlikte girip bütün varlıklarını paylaşabildikleri tek bir an bile bütün hayat boyunca hatırlanmaya değecek kadar parlaklık katar yaşadıklarınıza. O anları atmayın!
Onu soldurmayın ve gücenmeyin hayata. Yüzüne bakın. Orada belki de "kaybolmuş geleceği" yeniden yaratacak olan o unutulmaz cümleyi göreceksiniz

"Bizden daha fazla mutlu olabilecek iki insan yoktur." "

Aya kitabı kapattı ve gözlerine birikmiş yaşlarla kocasına baktı. Bütün pişmanlığını bu satırlara sığdırmıştı genç kadın. Ryu da ona dikmişti gözlerini ve öylece bakıştılar.

Ardından genç adam elindeki çatalı yere gürültülü bir şekilde bıraktı ve "Saçmalık" diyip odasına gidip kapıyı sertçe çarptı.

Aya kitabı göğsüne bastırdı ve gözyaşlarını üzerine akıttı.

Ertesi sabah Aya uyandığında Ryu'nun çıkmış olduğunu gördü. Hemen mutfağa geçti ve güzel bir kahvaltı hazırladı. Ona sürpriz yapmak istiyordu.
Onun kendisini yeniden sevmesini ve artık içinde yeşeren aşka yeniden cevap vermesini istiyordu. Dün gece neredeyse kocasının kollarına atacaktı kendini ama Ryu ona yaklaşmadıkça bunu yapmayacaktı. Kocası kendisini yeniden sevecekti. Çok yakında dedi genç kadın ve gülümseyerek hastaneye yürüdü.

Hemşire Aya'yı görünce şaşkın bir gülüşle ona baktı. Aya da ona sıcacık bir merhaba deyip kocasının odasına yöneldi. İçeriden yoğun bir sohbetin sesi geliyordu. Aya tam kapıyı açacaktı ki hemşire yetişti ve "Bekleyin ben haber vereyim" dedi.
Hemşire kapıyı usulca çalıp içeriye girdi. Aya da hemen arkasından keyifle içeriye daldı. Kocasına sevecenlikle bakarken yanında oturan uzun boylu, genç ve güzel kadını gördü.

Ryu karısına şaşkınlıkla baktı bir süre ve hemşire çıkınca da yanında oturan kadına dönüp:
"Bu benim eşim Aya" dedi ciddi bir sesle.
Genç kadın tek kaşını kaldırdı ve kalkıp Aya'ya elini uzattı.

"Ben de Rina İshida Ryu'nun üniversiteden arkadaşı" dedi ve gülümsedi.

4. Bölüm

Bölüm Şarkısı: http://www.youtube.com/watch?v=LRt5xWiGs0o
(Miyuki Nakajima - Lullaby)

Ryu karısına şaşkınlıkla baktı bir süre ve hemşire çıkınca da yanında oturan kadına dönüp:
"Bu benim eşim Aya" dedi ciddi bir sesle.

Genç kadın tek kaşını kaldırdı ve kalkıp Aya'ya elini uzattı.
"Ben de Rina İshida Ryu'nun üniversiteden arkadaşı" dedi ve gülümsedi.

Aya da kibarca onu selamladı. Bir şey belli etmese de içinde bir yerler acımıştı. Ryu'nun yanında başka bir kadın görmek yeni bir duyguyu kanına işlemişti. Kıskançlıktı bu duygu ve şimdi bütün ruhunu ele geçirirken kendini kontrol etmeyi umdu. Ancak bakışları kocasına kayınca onun kendisinden çok yanındaki misafirine odaklandığını görmek ise hem öfke hem üzüntüyle doldurdu içini.

Anlaşılan biraz olsun kocasının sert kabuğunu kıramamıştı.

"Burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu Aya tanışma bittikten sonra. Sorusunun kabalığının elbette farkındaydı ama kelimeler kendisinden habersiz çıkmıştı ağzından.

"Rina Bakanlığın bir projesi için burada ve birkaç gün kalacak" diye Yanıtladı Ryu. Aya'nın gözlerine bakarken keyifle konuşmuştu. Rina'nın burada olmasından mutlu gibiydi.

Aya başının döndüğünü hissetti. Temkinli bir gülüşle baktı kadına sadece. Ne projeyi sordu ne de başka bir şey. Son kez kocasına bakarken onun da kendisine kenetlenen bakışlarını fark etti. Aya'yı tehdit eder gibiydi, "Git" der gibi.

Genç kadın daha fazla duramadı onlarla vedalaşırken Rina kolundan tuttu.

"İyi görünmüyorsunuz?" diye konuştu bayan doktor.

Aya kolunu kibarca çekerken "iyiyim" diyebildi.

Ryu ise tamamen kayıtsızdı. Ya da öyle görünüyordu. Aslında Aya'nın içeri girip Rina'yı görmesinden sonra değişen yüz hatlarını fark etmişti. Aya durumdan memnun değildi, Ryu bunu anlarken kendisiyse son derece memnundu.

Aya hastaneden çıkıp eve kadar yürüdü. Yürümek iyi gelmiş, göğsündeki yumruyu sakinleştirmişti. Serin havayı çekerken gözlerine biriken yaşları telaşla sildi ve şu haline imayla gülümsedi. Nereden nereye gelmişti. Dünyada düşündüğü bir tek kişi vardı: Kendisi. Şimdi kendisini bile aşan bir endişeyle bir başkasını düşünüyordu hem de gece gündüz. Ancak yaptığı hatalar telafisi zor bir noktaya getirmişti onu ve Tanrı şahit ki onları düzeltmeyi çok istiyordu genç kadın.

Kendisini eve atınca bulabildiği küçük bir umut kırıntısına sığınıp Ryu'nun kendisini hala sevdiğini düşündü. Dün gece onu dinlemiş, yemekte eşlik etmiş ve keyifli görünmüştü. Ancak bugün yine ulaşılmaz olmuştu. Üstelik duvarlarına yenisi eklenmişti ve adı Rina'ydı.

Güzel bir yemek ve güzel bir kıyafetle geceye hazırdı. Kocası gelecek, yine yemekte ona eşlik edecek ve bu sefer karşılıklı konuşup sohbet edeceklerdi. Aya onu keyifle dinleyecek, hastane olaylarını duyacak, şaşıracak, üzülecek ama en çok sevinecekti. Kocası ona ilgili davranacaktı. Onu köşeye attığı bir eşya gibi görmeyi bırakacaktı.

Umutlu dolu olarak bahçedeki sandalyede oturdu ve Ryu'yu bekledi. Ancak o gelmedi. Gece yarısını geçtiği halde ortalarda yoktu. Nihayet gece 2'ye doğru Aya bahçeye giren gölgeyi gördü. Kalbi korkuyla çarparken adama yaklaştı.

"Neredeydin?" diye sordu. Sesinde öfke vardı ama en çok kırgınlık hakimdi bu sese.

"Sanane" dedi Ryu. Sarhoş değildi ama içkiliydi. Sakenin kokusunu almıştı Aya.

"O, o kadınla mıydın?" diye sordu zorlukla Aya. Gelecek cevaba hazır değildi.

Hala ikisi ayaktayken Ryu ona şüpheli gözlerle baktı. Kıskançlığı net okunuyordu Aya'nın yüzünde. Bu duyguyu sevmişti Ryu.

"Hangi kadınla olduğum seni çok mu ilgilendiriyor?" diye sordu genç adam.

Aya sinirden kaskatı kesilmişti.
"Elbette ilgilendiriyor. Sen benim kocamsın" dedi Aya.

Karşısında durup onu sarsmayı ve artık kendisine gelmesini istiyordu. Ancak genç adam ona alaycı bir gülüşle bakarken tiksinir gibi konuştu:
"Kocanım değil mi? Bunu fark etmiş olman büyük başarı." Ryu. Ardından kadının bedenin eliyle itip kapıdan içeriye girdi.

Aya gözünden akan iki damlayı sildi ve adamın arkasından içeriye geçerken ona bağırdı:
"Daha ne kadar gidecek böyle… Dayanamıyorum" dedi genç kadın ve elini kapıya dayayıp ondan güç almayı denedi. Güç alacak başka bir şeyi yoktu.

"Dayanamıyorsan çekip gidersin. Daha önce yaptığın gibi berbat bir not bırakmana bile gerek yok" dedi Ryu ve kadının yüzüne bakmadan odasına girip kapıyı kapattı.

Aya onun arkasından kapıyı açmak için hızla kapının kolunu kavradı ancak kilitlenmişti o kapı. Köşedeki solgun çiçeklerin olduğu vazoyu adamın kapısına fırlattı ve odasına girip sabaha kadar ağladı.

Ryu da uyumadı tüm gece. Elbette Rina'yla değildi ancak Aya'ya acı vermek istediği için onun öyle düşünmesini sağlamıştı. Doğrusu eski okul arkadaşıyla ilgilendiği bile yoktu. Sadece onu yardımcı oluyordu. Köyde herkes detaylı bir sağlık taramasından geçecek ve 12 yaş altı çocuklar için özel bir program uygulayacaklardı.
Tesadüflerin ortasında karşılaşmış iki tanıdıklardı o kadar. Ryu daha fazlasını değil istemek düşünmedi bile. Onun tüm duyguları – en acımasız olanları bile- karısınaydı ve içinde yükselen aşka rağmen bir türlü söndüremediği bir de öfkesi vardı.

Ertesi sabah Aya bu sefer erkenden kalkıp kocasına kahvaltı hazırlamadı, ona güzel

görünmeye, onun duvarlarını yıkmaya da çalışmadı. Pes etmişti genç kadın, kocasına ulaşması imkansızdı. O sevecen ve iyi biriydi ancak kırıldığında da ikinci bir şans verecek kadar affedici değildi.

Belki de ayrılmalıydı. Aya bunu düşündü. Ondan ayrılmayı bir ay öncesine kadar hiç düşünmeden yapardı ancak buna artık cesaret edemeyeceğini biliyordu. Ona aşıktı ve yanında olmak öldürücü olsa bile ayrılmak daha beteriydi.

Genç kadın bu düşüncelerle okyanusu seyretmek için dışarıya çıktı. Üzerine aldığı kalın şalı sıkıca sarınırken uzakta giden kalabalık bir grubu gördü. Kocasını hemen tanımıştı. Yanında uzun boyuyla o kadını da. Neyse ki yalnız değillerdi. Gözlerini onlardan ayırdı ancak grup git gide kendisine yaklaşıyordu. Öyle ki hemşirenin anlattığı olayı duyuyordu Aya.

Bir süre sonra hemşire de genç kadını gördü ve ona doğru hızlı adımlarla yaklaştı. Doktor, Rina ve iki kişi da bir süre sonra yanlarına varmışlardı.

Ryu hiçbir şey demeden yanından geçip gidecekken Rina durdu ve genç kadına selam verdi. “Hava serin dikkatli olun” dedi genç kadına. Aya gülümsedi.

“Okyanusun rahatlatıcı etkisi üşümeyi bile önlüyor” dedi ve kocasına baktı. Ryu bakışlarını hemen kaçırdı ve okyanusa dalmış gibi yaptı. Aya umarsızca gülümsedi ve nereye gittiklerini bile sormadan tekrar baktığı noktaya döndü.

“Bize katılmak ister misiniz?” dedi bir süre Rina. Aya kafasını hayır anlamında salladı. Kocası onun yüzünü bile görmeye tahammül edemeyip evden erken çıkıp gece geç saatte gelirken şimdi yanında olması genç kadının gururuna dokunurdu.

İstediği gibi gözünden uzak olacaktı, kalbinden olduğu gibi.
“Zaman kaybetmeyelim” dedi bir süre sonra Ryu ve Rina’yı peşinden sürükleyip az ilerideki evlere yöneldiler.

“Zaman kaybı” dedi kendi kendine Aya. Ryu’ya hissettirdiği tek şey buydu.

Omzunda sıcak bir el hissedince genç kadın umutla arkasını döndü. Ancak gördüğü yüz hemşirenin gülen yüzünden başkası değildi.

“Bayan Minoru bu gece köyde bir düğün var. Ne olur siz de gelin. Şu yeni doktor Bayan İshida gelecek ve korkarım ki yanında eşiniz olacak” dedi hemşire kederli bir sesle.

Aya ona şaşkınlıkla baktı. Kocası bir başka kadına eşlik mi edecekti? Buna dayanması ve sessiz kalması imkansızdı. Bunu gören hemşire telaşla açıklamaya girişti.

“Ah hayır o anlamda değil. Doktor hanım bu gece düğünü bir fırsat olarak gördüğünü ve

köylülerle konuşma için mükemmel bir zamanlama olduğunu düşündü. Eee tabi kocanız hemen hemen herkesi tanıdığı için ona kendisine yardımcı olmasını önerdi.” Dedi hemşire ve durumu toparlamış olmayı umarak gülümsedi.

Aya sadece “anladım” dedi ve hemşirenin eline dostça dokunup ardından teşekkür etti. Asla o düğüne gitmeyecekti. Kocasının başka bir kadına kur yapmasını izleyecek değildi.

Biraz daha olduğu yerde kalıp eve geçti Aya. Aklında binlerce soru, binlerce ihtimal ama en çok da kocasının o kadınla olduğuna dair felaket senaryoları getirip kalan gücünü de tüketti. En sonunda akşam olunca öfkeyle yerinden kalktı. Ryu hala yoktu. Anlaşılan o düğüne gitmişti.

En güzel ve en dekolte kıyafetini giyip abartılı bir makyajla hazırlandı. Sessizce oturup günlerini ağlamakla geçiremezdi. Kocasına kiminle evli olduğunu gösterecekti. O yılların bir numaralı oyuncusuydu ve insanları nasıl etkilemesi gerektiğini biliyordu. Son zamanlarda bu etkisi Ryu üzerinde işe yaramasa da Aya tüm riskleri alacaktı bu gece. Ya hep Ya hiç!

Genç kadın üzerindeki ince şala aldırmadan köy yolunu tuttu. Muhtemelen köyün bugüne kadar gördüğü en güzel ve çekici kadındı. Göz alıcı birine dönmüş, bir ödül törenindeymiş gibi hazırlanmıştı.

Işıkların aktığı yöne sapıp düğüne ulaştı. Geleneksel Japon düğünü bitmiş ve sazlı bir eğlence başlamıştı. Aya’nın ortama adım atmasıyla tüm bakışlar ona çevrilmişti. Herkes şaşkınlığa eşlik eden büyük bir hayranlıkla genç kadını izliyordu. Biri hariç.

Ryu gözünü öfke bürümüş bir halde karısına bakıyordu. Siyah elbisesi gece karanlığındaki ışıklar altında titreşirken yüzüne yerleşen şuh ifade onu çılgına çevirmişti. Yanına toplanmış birkaç kadınla beraber bir erkek grubu da genç kadını ilgiyle süzüyordu.
Yerinden kalkmak için hamle yaparken Rina koluna dolandı ve “Bir delilik yapma” dedi.

Ryu bu cümleyle yerinde çakılı kaldı. Onu köyden sürüyerek götürüp herkese rezil olmanın kıyısından dönmüştü. Yine de karısını uyarıp önce kibarlıkla sonra gerekirse zorbalıkla bu uygunsuz davranışlarını sonlandırması gerektiğini biliyordu. Gözünü kırpmadan Aya’ya bakarken genç kadının bakışları da kocasıyla buluştu ve bir süre iki avcı gibi birbirlerini süzdüler.

Ancak bakışı ilk bozan Aya oldu ve hafif bir müzik duyulurken kendini ortadaki boşluğa bıraktı. Geleneksel çalgıların huzurlu ritmi herkese keyif verirken Aya filmlerde oynadığı rolü şimdi icra ediyordu. Bir geyşa gibi salındı pistte. Herkes büyülenmişçesine genç kadına bakıyordu. Elleri havayı usulca yarıp kendine seçtiği bir yoldan gidiyormuş gibi zarifçe kıvrılırken bakışları önce yere, ardından havaya kaydı ve bir çizgiyi takip eder gibi ahenkle hareket etti. Dansı izleyenleri büyülemişti.

Ardından ayakları küçük açılarla yere bir şeyler çizdi ve elleriyle beraber beli de kıvrıldı. Ryu hipnotize olmuş gibi ona bakıyordu. Tüm dünyadan soyutlanmıştı karısı. Sanki kimse yoktu ikisinden başka. Aya'nın estetik dolu dansına eşlik eden cezbedici bakışları kocasınınkilerle buluştuğu an genç kadın ritmini şaşırdı ve bir süre hareketsiz kaldı.

Ryu da ona hem öfke, hem aşkla karışık bir tereddütle bakarken ortam sessizleşti, insanlar silikleşti ve ikisinin elle tutulacak kadar yoğun aşkı kaldı geriye. Büyüyü bozansa Aya'nın yanaklarından dökülen zarif bir gözyaşı damlası oldu.

Genç kadın dansını bitirip hızla koşmaya başladı. Bir damla yerini sağanağa bırakmıştı ve kalbi öldürücü bir acıyla çarparken kendini eve zor attı. O girer girmez de gürültülü bir şekilde yeniden açıldı kapı.

Aya odanın sonunda durup sese yöneldi ve Ryu'nun kendisine bakan bakışlarını gördü. Genç adam iki saniye karısına baktı ve hızla ona doğru yürüdü. Aya durdu ve onu bekledi.

Ryu'nun ellerini genç kadının boynundan tutarken ağzı da Aya'nın dudaklarına kapaklandı ve büyük bir açlıkla karısını öpmeye başladı. Aya gözlerini kapattı ve ellerini kocasının boynuna doladı. Parmakları üzerinde hafif yükselirken Ryu'nun eli genç kadının beline kaydı ve onu sertçe tuttu.

Öpüşü o kadar sarsıcı, o kadar baştan çıkarıcıydı ki Aya kendinden geçerken dudaklarını araladı ve ikisinin dili birbirini anında buldu. Sarhoş eden bir tutkuyla gelen bu öpüşme bir süre sonra Ryu'nun karısını kucağına almasıyla kısa bir kesintiye uğradı. Genç kadının dudakları hemen onunkileri aradı ve bulduğunda da büyük bir açlıkla öpmeye devam etti.

Ryu onu kendi odasına taşıyıp yatağa bırakırken Aya ona büyük bir hayranlıkla bakıyordu. Genç adam zaman kaybetmeden karısının yanına uzandı ve elbisesinin askısını düşürüp hasret kaldığı bu tene doyasıya sahip oldu. Haftalar sonra birbirlerine susamış karı kocalar olarak birlikte sayısız kez doruğa ulaştılar. Bu sevişmenin diğerlerinden farkı ikisinin de birbirine çılgınca aşık olmasaydı.

Sabah karşı Aya başını dayadığı adamın göğsünde gözleri kapalı olarak konuştu:
"Beni affettin mi?" diye sordu.

Ryu derin bir nefes verirken göğsünün üzerinde duran karısının saçlarını okşadı ve eli kulağına kayarken diğer eliyle onu biraz daha yukarı çekti. Sıkıca sarılırken de konuştu:
"Bana başka seçenek bırakmadın" dedi gülümseyerek.

Aya başını yukarı kaldırdı ve kocasının gözleriyle buluşturdu bakışlarını. Bakışlarında büyük bir minnet vardı. Ayrıca pişmanlık ve mahcubiyet de doluydu.

"Seni çok seviyorum" dedi genç kadın ve keyifle gülümsedi.

“Ben seni daha çok seviyorum” diye devam etti kocası.

“Sen” dedi Aya durdu ve biraz yukarı kayıp yüzünü Ryu’nun boynuna gömdü ve “Benim tek şansımsın” dedi.

“Biz birbirimizin tek şansıyız” diye onu onayladı Ryu ve eğilip yeniden büyük bir tutkuyla öptü onu.

Final

Biri gelir hayatımıza girer ve onu dilediğince değiştirir. Bizi ise rüzgarına katar ve kendimiz olmaktan çıkartarak götüreceği yere sürükler. Sessizce gideriz peşinden… O gidişin karşılıklı olduğunu bilmeden tüm ruhumuzla beraber tüm hücrelerimize ona sunarız. Aya sabahın ilk ışıkları odasına girerken bunları düşünüyordu.

Ryu’nun göğsüne daha çok gömüldü ve uyuyan adamın kıpırdanmasına neden oldu. Şimdi içinde binlerce cümle vardı ve hepsini ona dökmek, ona anlatmak, onu dış güzelliğiyle olduğu kadar içiyle de etkilemek istiyordu. Bu zaten yaptığını ise biliyordu.
Elini adamın göğsünde, boynunda, yüzünde tembelce gezdirdi. Bir süre sonra Ryu gözleri kapalıyken gülümsedi ve kucağında yaramazlık yapan karısına iyice dönerek onu kollarıyla sıkı sıkıya sardı.

“Geç kalacaksın işe” dedi Aya. Bunu hatırlattığı için kızdı kendine. Tek bir saniye ayrı geçirmek istemiyordu.

“Bugün gitmeyeceğim” dedi Ryu ve geniş bir esnemeyle yeniden uykuya geçti.

“Gerçekten mi?” diye sordu Aya. Adamın tam kulağının dibinde heyecanla bağırınca Ryu’nun tüm uykusu bir anda yok olmuştu.

Genç adam başını sallayıp aniden hareketlendi ve Aya’yı bedeni altına alıp ona arzuyla bakarken konuştu:
“Bugün ne yapmak istersin. Tamamen emrine amadeyim” dedi ve eğilip karısının boynunu öptü.

Aya huylanmış gibi yaparken çok ciddi bir şey düşünüyormuş gibi gözlerini kıstı ve cevap verdi:
“Okyanus kıyısında piknik yapalım” dedi genç kadın ve kollarıyla kocasının boynunu sararken onu yeni bir maceraya sürükledi.

Kahvaltının ardından genç kadın uzun süre piknik malzemelerini hazırladı. Ryu da bu arada kısa süreliğine hastaneye gidip durumu kontrol etti. Acil bir hasta ya da halledilmesi gereken önemli bir iş olmayınca çok fazla durmadı ve eve geçti.

Yolda giderken de yüzünde gizleyemediği bir sırıtış vardı genç adamın. Sanki dün gece ve sonrasında olanlar tamamen bir hayal ürünüydü ve o da sürüklenip duran bir hayalperestti. Aya'yı affetmesi gerektiğini biliyordu. Bunu çok ama çok istiyordu. Onu ne zaman görse gidip sarılmamak, öpmemek, kollarına almamak için kendini zor tutuyordu. Nihayet karısının yüzünde derin pişmanlığın izlerini görünce de inadı kırılmıştı.

Onun inadını kıransa aşktı.

Kendini koşar adım eve atınca harıl harıl bir şeyler hazırlayan karısına arkadan sarıldı ve ensesine fısıltıyla konuştu:
"Sanırım bütün köyü davet ettin" dedi ve gülümsedi.

Aya anlamadı ilk önce ve ona hızla dönerken burun buruna geldiler.

"Ne? Köyü mü? Gelenler mi var yoksa?" diye sordu genç kadın.

Köylülerle de pekala güzel bir piknik yapılabilirdi ama onun şu an için istediği kocasıyla baş başa olmak ve yaşayamadıkları mutluluğu yaşamaktı.

"Hayır gelen yok ama bu yiyecekleri oraya tıkmaya devam edersen sanırım tüm köyün bir yıllık piknik malzemesi çıkmış olacak" dedi genç adam.

Ardından burnundan öptüğü karısına endişeyle baktı ve:
"Ama hepsini yiyeceksen bunu seve seve kabul ederim. Son zamanlarda çok zayıfladın" dedi ve elleri karısının incecik beline giderken Aya da kıkırdadı ve "Ben iyiyim" dedi.

Ryu ondan istemeye istemeye ayrılıp üstünü değiştirmeye giderken genç kadın dolapta gördüğü küflenmek üzere olan bir portakal yüzünden oracıkta kusmak üzereyken kendini hızla banyoya attı.
İşi bitince de keyifle gülümsedi. Hayatlarını baştan ayağa değiştiren o muhteşem rüzgar bir şeye daha el atmış ve iki aşık gence yeni bir umut daha vermişti. Aya bunu anlayıp karnını okşadı ve sessizce dua etti: "Lütfen Tanrım babasına benzesin"

Ancak bu haberi biraz bekleyecekti genç adam. En azından Aya emin olmak istiyordu. Eğer emin olmadan kocasını umutlandırırsa ondan çok üzülürdü. Nihayet normal bir karı koca olmanın keyfini de biraz sürmek ve kocasıyla dilediğince eğlenmek istiyordu.

Şüphesiz Ryu Aya'nın hamile olduğunu bildiği an genç kadının üzerine dehşetle titreyecek ve yerinden kalkmasına bile izin vermeyecek bir hassasiyetle yaklaşacaktı. Bu yüzden Aya haberi vermeyi biraz erteledi. Hem de emin olmak için kendine zaman verdi.

Piknik yeri okyanus kıyısında ancak birkaç ağacın dibi olarak seçilmişti. Hava piknik yapmak

için en yanlış zamandı. Çok uzaklardan yaklaşan fırtınanın adım sesleri duyuluyordu. Ryu kasvetli havaya aldırmadı bile. Ve bundan karısına bahsetmedi. Onunla olduktan sonra fırtına bile sakin bir tropikal iklimdi. Aya yiyecekleri hazırlarken şalını üstüne geçirdi. Ancak bu onu ısıtmaya yetmemişti. Bu bahaneyi sonuna kadar kullandı ve kocasının göğsüne sırtını dayayarak okyanusu seyretti.

Ryu kollarıyla sardığı Aya'nın saçını öperken konuştu:
"Tokyo'ya gitmek istersen seni gönderebilirim" dedi. Genç kadın kafasını çevirip kocasının gözlerine kaşlarını çatarak baktı.

"Seni gönderebilirim de ne demek. Sen gelmeyeceksin ve beni göndereceksin öyle mi?" diye sordu.

"Burada bir süre daha kalmam gerek ama sana zor geliyorsa sevgilim şehirde kalabilirsin. Ben de haftasonları gelirim yanına" dedi genç adam. Sadece karısını mutlu etmek istiyordu.

"Bana zor gelen senden bir dakika bile olsa ayrı kalmak." Diye cevap verdi Aya alınmış görünerek.

"Sadece senin iyiliğini istiyorum, benim peşimden yeterince sürüklendin" dedi kocası ve kadının çenesini sevgiyle okşadı.

"Sürüklendiğim yer hiç önemli değil, yeter ki sürükleyen sen ol aşkım. Lütfen bir daha ayrılıktan bahsetme" dedi genç kadın ve dolmak üzere olan gözlerini kocasına dikti.

Ryu eğilip göz kapaklarını öptü ve "Seni seviyorum" dedi.
Aya da ona iyice yaslanıp "Ben de" dedi.

İnsanın içini karartan okyanus dalgaları ve koyu fırtına bulutlarına rağmen keyifli bir piknik olmuştu. Neyse ki yağmur yağmamış ve ıslanmadan eve geçebilmişlerdi. Aya götürdüğü sepeti aynen boşaltırken keyifle gülümsedi.

Bir gün bu köyde, bu terk edilmiş gibi duran adada kalmaktan mutluluk duyacağını söyleselerdi onlara gülüp geçerdi. Üstelik gülüp geçeceği yer de muhtemelen lüks bir otel odası olurdu. Kadehi ve cepleri dolu, gönlü boş bir hiç olarak yaşamaya devam ederdi. Şimdi ise gönlü sonuna kadar doluydu ve yaşadığı yer birkaç eşyadan müteşekkil iki odalı bir köy eviydi. Genç kadın hayatının 180 derece değişen yüzüne bakarken mutlu olmasının bir mucize olduğunu gördü. Bu onun bencil dünyasında gerçekten yaşadığını hissettiği tek andı.

Ryu da onun dalmış halini görünce ne olduğunu sordu. Aya ona anlattı her şeyi. Ondan önce nasıl biri olduğunu ve ondan sonra nasıl birine dönüştüğünü. Ryu da anlattı kendini. Öylesine yaşayan sıradan bir adamken bir kişinin hükümranlığında nasıl yepyeni biri olduğunu anlattı.

Gece ikisi için yatakta koyun koyuna biterken Aya bebek haberini daha fazla

ertelemeyeceğini anladı. Sabah erkenden Ryu kalkıp işe giderken genç kadın da burada hamilelikten nasıl emin olacağının hesabını yapıyordu.

Şüphesiz Ryu'ya sürpriz yapması imkansızdı. Hemşireyi ayarlasa bile kocası varken test yapamazdı. Bunun için bir doktora görünmeliydi. İsmi Ryu olmayan bir doktora. Bunun için de Tokyo'ya gitmesi gerekiyordu. Genç kadın hesaplarının tutması halinde hava bile kararmadan yeniden adaya dönebileceğini biliyordu.

Daha önce birkaç kez kaçıp gitmek için iskeleye gitmiş ancak her seferinde kendisini Ryu'nun yanında bulmuştu. Elbette barıştıktan sonra bunu hiç düşünmemişti ancak şimdi yeniden düşünüyordu. Çantasını ve gerekli parayı alıp iskeleye yöneldi.

Her saat başı Tokyo'ya giden küçük filikalardan birine yerleşti ve kimsenin onun gittiğini kocasına söylememesi için dua etti. Yine de geç kalabilme ihtimaline karşılık evdeki masaya bir not yazmıştı Ryu için. Ucu görünecek şekilde masadaki vazonun altına sıkıştırmıştı. Şimdi tekneden Tokyo limanına doğru giderken de eliyle karnını sıvazlayıp keyifle gülümsedi.

"Genç hanımım, akşama çok kalmayın fırtına çıkmak üzere" dedi teknedeki adam. Aya başıyla onayladı ve saat öğlene gelirken en fazla iki saat içinde adaya döneceğini söyledi.

Ancak yanılmıştı. Tokyo'ya varır varmaz harıl harıl doktor aramıştı. Devlet hastanesindeki muazzam sıradan sonra kendini özel bir kliniğe attı. Yarım saat sonra doktorun odasına girerken de dışarıda kuvvetli bir fırtına başlamıştı. Genç kadın heyecan ve korku içinde adamın odasına girdi.

Basit bir testti bu sadece. Kanı alınmış, testler yapılmış ve içinde büyüyen küçük varlığın müjdelenmesi kalmıştı bir tek. Aya basit bir eczane testine kalmamak için tüm bunlara katlanmış ve şimdi kocasının dışındaki bir doktorun karşısında hayatının en güzel ikinci kişisinin haberini almak için bekliyordu.

"Bayan Minoru 4 haftalık hamilesiniz" dedi doktor ve Aya'nın sevinçten yığılacağını görüp endişeyle iyi olup olmadığın sordu.

Genç kadın nefes nefese cevap verdi. "İyiyim" dedi "Çok iyi" diye ekleyip kendini dışarıya attı.

Kuvvetli rüzgar ve yağmura rağmen telaşla limana gitti.

"Bu havada okyanusa açılmamız imkansız" dedi sorduğu 3 tekneci.
Aya ayaklarını istemeye istemeye sürüyüp limandaki bir restorana geçti.. Bir süre yağmurun en çok da fırtınanın dinmesini bekledi.

Çantasını sıkıca boynuna geçirdi ve içindeki kağıdı çıkarıp ona gülümsedi. Mutluluk

gözyaşları kağıdı ıslatırken “pozitif” yazan yeri defalarca okudu.

Nihayet yağmur biraz hızını keserken yeniden teknecilerin yanına gitti.

“Bakın bayan, şuradaki 15 kişi de sizin gibi tekneyi bekliyor ancak bu havada açılmam çok zor. Belki size özel bir şeyler yapabilirim ama” dedi adam ve kızın çantasına gözlerini dikti.

Aya telaşla çantasını açıp cüzdanından yüklü bir miktar para çıkardı.
“Lütfen hemen gidelim” dedi genç kadın ve tekneye geçip kocasına vereceği haber için kuracağı cümleleri düşündü.

“Bay Minoru artık baba Minoru olacaksınız” ….Ah fazlasıyla saçmaydı.

“Aşkım ben hamileyim” …Fazla ciddi.

“Şiş karnım ve toparlak yüzüme rağmen beni sevmeye devam edeceğine söz verirsen..” Hayır fazla gerçekçi!

“Sevgilim ailemiz yakında büyüyecek ve sanırım bir çocuk odasına ihtiyacımız var” İşte Bu.

Ryu ona şaşkınlıkla bakacak ardından o göz alıcı gülümsemesiyle ona sarılacak, muhteşem bir öpücük verecek ve Aya için sonu gelmez eziyet başlayacaktı. Kocası üzerine titrerken genç kadın fazla hassasiyetten ölüp gidecekti. Aya bu düşünceyle keyifle sırıttı.
Tekne sağa sola yalpalarken şiddetli rüzgar Büyük Okyanusu yutuyor sonra geri kusuyor gibiydi. Teknenin küçücük kamerasına vuran şiddetli damlalar Aya’yı korkutmuyor aksine onu Ryu’ya daha çabuk götürüyordu.

Kıyı görünürken Aya güverteye çıktı ve uzaktaki belirsiz kayalıkları seyretti. Orada bir yerde kocası bir çocuğu, bir kadını, bir hastayı muayene ediyordu.

Bu sırada şiddetli bir sarsıntı oldu ve genç kadın yüz üstü sertçe yere düşerken başını da teknenin kenarına vurdu. Bedeni kuvvetli bir acıyla sallanırken üzerine damlayan irice yağmur damlalarına karışan bir kızıllık alnının kenarından suya karıştı. Genç kadın ayağa kalkmak için uğraşırken tekne iyice yan yattı ve tüm bedeni aynı sertlikle teknenin kenarına kayıp duvarına çarptı.

“Bayan içeriye girin hemen” diye bağırdı teknedeki adam ancak Aya bunu duyamadı bile.

Eli karnına giderken bilinci kapandı ve tekneci son bir hamleyle kuvvetli rüzgarı atlatmayı denedi…

Başaramadı….

Ryu kıyıya koşan insanları görünce hızla cama koştu.

“doktoorr” diye seslendi biri ve Ryu yaşlı adamı içeride bırakarak yağmurda çevik bedenini hızla kıyıya savurdu. Kumlara gömülmüş bir tekne direği gördü. Tekne yan yatmış ve birkaç kişi onu kumlardan kaldırmaya uğraşıyordu.

Ryu süratle oraya vardı ve eliyle kalabalığı yarıp yaralılara ulaşmak için hızla atıldı. Biri omzundan yakaladı ve onu durdurdu. Bir diğeri koluna girdi. Genç adam onu engellemeye çalışan kişilere korkunç bir şaşkınlıkla baktı.

“Ne yapıyorsunuz” diye bağırdı.

Bu sırada koşup gelen hemşire doktora uygulanan bu setin nedenini anladı. İki elini ağzına götürüp acıklı bir inlemeyle ağlamaya başladı kadın. Aynı anda doktorun yüzüne baktı ve Ryu ölümün yüzünü görür gibi irkildi.

Kendini sertçe ayırdı duvarlarından. Adamları var gücüyle itip tekneye yöneldi. Ve hayat durdu, zaman ve mekan silindi.
Aya’nın cansız bedeni kızıl bir denizin ortasında teknedeki güvertede kendisini kocasına sundu.

Ryu dizleri üzerine çökerken yanağından boşanan yaşları da boğazını yırtan bağrışı da fark etmedi. Bedeni ve ruhu birbirinden ayrılırken Aya’nın huzurla kapanmış gözlerine kenetlendi bakışları ve ayaklarını bir sakat gibi sürüyüp kendini tekneye attı.

Karısının yara almış alnını sildi baş parmağıyla ve başını tutup göğsüne bastırırken tüm acısını haykırarak adayı ölümün soğuk yüzüyle titretti. Aya’nın bedenini uzun süre bırakmadı ve genç kadının sırılsıklam olmuş adeta su perisi gibi duran dingin yüzünü uzun uzun öptü.

Elini alıp yanağına sürdü ve sessizce fısıldadı: “Sevgilim uyan…”

3 gün sonra bir ruhtan farksız olan adama karısının eşyaları teslim edildi. Su içinde kalıp büzüşmüş çantasını açtı genç adam. İçindeki eşyaları tek tek çıkarıp uzun uzun seyretti. Rujunu alıp elinde çevirdi. Karısının parmak izlerini görmek ister gibi inceledi.

Çakmağını aldı sonra. Aylar önce onla ilk karşılaştıkları an Aya’nın elinde sıkı sıkıya tuttuğu çakmağı aldı genç adam. Onunla olmak için en büyük bahanesiydi bu çakmak ve genç kadın daha sonra almamıştı. Ancak evlendikten sonra Ryu ona kızgınken her şeyini iade etmişti bu çakmak gibi. Kalbini hariç.

Aya’nın gizliden gizliye içtiği sigara paketini aldı ve hiç açılmamış kutuya bakıp gözyaşlarıyla bir kez daha ıslattı. En son eline bir zarf geçti. Açılmış bir zarftı. Yeniden açtı

genç adam ve “pozitif” yazan yeri hıçkırıklarıyla okudu.

Aya’nın hamile olduğunu en başından beri biliyordu. Onu birkaç kez kusmak üzereyken görmüş ve gizli bir keyifle izlemişti. Bir doktor olarak bunu gözden kaçırması imkansızdı. Hele karısına, sevdiği kadına ait bir şeyse nasıl bilmeyebilirdi ki? Aya’nın o gün hamileliğini onaylatıp ona sürpriz yapmak için gittiğini de sonradan anlamıştı ancak bu zarfı beklemiyordu.

Bu onun ikinci büyük yıkımı oldu. Kaybettiği tek kişi Aya değil henüz bir tohum gibi olan çocuğuydu da. Genç adam kağıdı göğsüne bastırdı ve başını masaya koyup sessizce ağladı.

Bu sırada gözüne takılan beyaz bir kağıda fark etmeden uzandı eli. Vazonun altındaki notu okumaya başladı:

“Aşkım eve geldiğinde ben yoksam, sakın endişelenme. Az sonra yanında olacağım” yazıyordu.

Genç adam karısından aldığı ve terk edildiği bu ikinci nota kalbini dağıtan bir acıyla baktı.

İki hafta sonra Aya’nın mezarına gitmeye cesaret ettiğinde ise ona olan aşkının her zaman ilk günkü gibi olacağını biliyordu. Bahar gelmek üzereydi ve genç adam Aya’nın sevdiği çiçekleri koydu mezarına. Onun bedenini yakmayı ve o lanet okyanusa karısını yeniden vermeyi hiç düşünmedi.

Sessizce öptü toprağını ve tek başına nereye kadar yaşabilirse yaşamak için yürüdü. Ne yöne yürüdüğünün ise hiçbir önemi yoktu!

“Aşkım eve geldiğinde ben yoksam, sakın endişelenme. Az sonra yanında olacağım” diye fısıldadı kendi kendine ve sonra yine tekrarladı:
“Az sonra yanında olacağım"....

_____ SON_____